

Nieuwstelex

In *Goya's ghosts* (van regisseur Milos Forman) vormt de schilder van o.a. de executies op 3 mei 1808, de leidraad voor een beeld van Spanje in evolutie. De inquisitie loopt op haar laatste benen, maar ook de napoleontische oorlog en het herstel van de Spaanse monarchie hebben hun repercussies op Goya's leven en werk. De Spaanse bioscoopgangers reageerden alvast enthousiast op de acteerprestaties van Stellan Skarsgård (Goya), Javier Bardem (Hernando Lorenzo) en Natalie Portman (Inés, Goya's muze).

Een andere klok...

Vorig jaar publiceerde "In de Warande", een Vlaamsgezinde denktank met prominenten uit de economische en academische wereld, een manifest waarin ze bepleitte dat een onafhankelijk Vlaanderen beter af zou zijn dan onder de tutelle van België. Het spreekt voor zich dat dit de wenkbrauwen deed fronsen bij onze "zuiderburen". De faculteit van Sociale en Economische wetenschappen van de universiteit van Namur publiceerde in september een opiniestuk met de veelbetekenende titel «Exagérez, exagérez, il en restera toujours quelque chose...», waarin ze de gebruikte cijfers betwist en er op wijst dat sommige regio's meer transfers krijgen dan Wallonië, zoals Noord-Ierland of het noorden van Zweden. Het opiniestuk valt te lezen op www.fundp.ac.be/facultes/eco/recherche/cahiers/2006/35%20%28pdf%29/view.

Als er wereldkampioenschappen hamburger eten zijn, waarom dan ook geen esthetischer verantwoorde WK, zoals tango dansen? In Buenos Aires kunnen koppels zich inschrijven voor de categorie "tango de salón" of "tango de escenario" (hoofdprijs per categorie is \$ 5 000). De "tango de salón" is gebaseerd op de oorspronkelijke tango die in milongas in Buenos Aires gedanst werden. De "tango de escenario" heeft een iets hoger show-gehalte en is vooral populair in de VS en in Japan. Om de wedstrijd meer glans te geven, trokken de 485 deelnemende paren al dansend door de straten van Buenos Aires en werden verschillende gratis workshops georganiseerd voor de iets minder ervaren dansers.

Naar Zijn beeld geschapen?

Het dweperige bezoek van Sarkozy aan de president van de Verenigde Staten heeft veel ophef veroorzaakt, gaande van de terechtwijziging door Chirac tot Fabius' verwijt dat hij "le futur caniche du président des États-Unis" zou zijn. Dat Sarkozy misschien letterlijk "the American way" wil importeren in Frankrijk blijkt uit een UMP-promotiefilmpje over "La France d'après": de blogger Übergeek ontdekte dat heel wat scènes van *Amerikaanse* afkomst zijn...

Het hoeft niet altijd China te zijn...

Het internet is de plaats bij uitstek waar liberale principes heersen en dat stuit sommige autoritaire regimes tegen de borst. De Chinese staat slaagde erin om Google haar inhoud te laten censureren waardoor deze de Chinese markt kon aanboren. Dat het niet altijd de "groten" moeten zijn, bewees Copiepresse, een overkoepelend orgaan voor de Belgische Franstalige en Duitstalige pers. Ze slaagde erin om via de rechter Google News te verbieden hun artikels te gebruiken. Ondertussen werd wel al een voorlopig akkoord gesloten tussen Google en Copiepresse.

In de zomer van 2006 verscheen *Gomorra. Viaggio nell'impero economico e nel sogno di dominio della camorra* (Mondadori), van de jonge Napolitaanse debutant Roberto Saviano. In zijn boek beschrijft hij uitgebreid het doen en laten van de Camorra (ofte de Napolitaanse variant van de maffia), met zelfs naam en toenaam van de *capi*. Het boek wordt bekroond met de literaire prijs Viareggio-Repaci maar Saviano krijgt via post en telefoon allerlei bedreigingen. Hij geniet daarom uitgebreide politiebescherming, en een aantal gezaghebbende auteurs zoals Umberto Eco en Vincenzo Consolo hebben publiekelijk hun steun betuigd aan de belaagde auteur. Via de website www.sosteniamosaviano.net kan iedereen een open brief aan de President van de Italiaanse Republiek ondertekenen waarin zij de hem vragen uitdrukkelijk zijn steun aan Saviano te betuigen.

De invloed van films...

Midden november keurde het Franse parlement met unanimiteit een wet goed die het pensioen van de oud-strijders uit de vroegere Franse kolonies gelijkstelt met de andere oud-strijders. Dat pensioen werd in 1959 "bevroren", en in de meeste gevallen berekend via de standaarden geldig uit hun land van herkomst. De UDF en de oppositie deed toch wel wat schamper over de aanleiding tot de wet: Chirac zou er voor geijverd hebben nadat hij van zijn vrouw hoorde hoe geëmotioneerd ze was na het bekijken van de film *Les indigènes*. Die film vertelt het lot van de "vreemde" Franse soldaten tijdens W.O. II.

Politis sauvé par ses lecteurs

De linkse pers in Frankrijk heeft het moeilijk. Op de site van *Huma* staat al sinds jaar en dag een warme oproep tot (financiële) steun, *Libération* voert herstructureringen door en moest een nieuwe kapitaalinjectie van de Rothschild ondergaan, en *Politis*, een anti-liberaal weekblad, legde eind juli de boeken neer. Deze laatste verrees echter als een feniks uit haar as, dankzij financiële steun van haar lezers en bevriende tijdschriften die samen zo'n miljoen euro bijeenkregen.

Een nieuwe vorm van "cohabitation"?

Nu Ségolène Royal de officiële presidentskandidate van de PS is, wacht haar de moeilijke taak om alle socialistische neuzen in dezelfde richting te leiden en, indien gewenst, een verenigde linkse stem te laten horen. Maar aan de rechterzijde, bij de UMP, is het zoals geweten ook niet allemaal peis en vree. Verwijzend naar de uithalen van Sarkozy naar het gerecht, en de afwijkende meningen tegenover de Villepin en Chirac in verband met positieve discriminatie en de laïcité, maakte men in het editoriaal van *Le Monde* zelfs gewag van een nieuwe vorm van cohabitation, met name *in* de regering zelf...

Misschien hebt u al eens de "fiestas de moros y cristianos" bijgewoond. Die feesten (die al sinds 1453 zouden bestaan) zijn een soort evocatie van de Reconquista, de "herovering" van verscheidene regio's door de christenen op de Moorse koningen. Niet alle moslims in Spanje zijn hiermee opgezet, en sommige vinden dan ook dat de feesten achterhaald zijn en een negatief beeld van de moslimgemeenschap scheppen dat niet thuis hoort in een democratisch land. Niet zoveel later verscheen dan weer een enquête waaruit bleek dat de grote meerderheid van de moslimgemeenschap in Spanje zich goed geïntegreerd voelt.

Barbara De Cock (Spaanstalige wereld), Bart Van den Bossche (Italië), Peter Vandendriessche (Francophonie)